

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 Maj 1877, kl. 3 e. m.

Betänkande, rörande förändringar, som, i följd af Riksdagens redan fattade beslut vidkommande § 9 3:o i tulltaxeunderrättelserna, må anses påkallade i afseende å vissa andra stadganden.

Sedan Kongl. Generaltullstyrelsen med underdånig skrifvelse den 16 December 1873 till Kongl. Maj:t öfverlemnade förslag om inrättande i städerna Malmö, Landskrona och Helsingborg af s. k. frilager, dit varor skulle få från nederlag öfverflyttas för att i större eller mindre partier användas till proviantering af fartyg, som, i dräktighet icke understigande 10 nyläster, under vissa förhållanden besökte någon af nämnda hamnar, så blef, på Kongl. Maj:ts proposition, vid 1874 års riksmöte af Riksdagen medgifvet: *dels* att det i § 9 mom. 3:o af då gällande tulltaxeunderrättelser, för erhållande af tullrestitution vid utförsel af de i samma § uppräknade varor, stadgade förbehåll om utförselns bestyrkande medelst intyg af embetsmyndighet i lossningsorten, äfvensom det i Kongl. kungörelser den 7 December 1866 och den 19 Juli 1872 för återbekommande af tillverkningsafgift vid utförsel af bränvin stadgade enahanda förbehåll finge förfalla under de af Kongl. Maj:t föreslagna villkor, dertill, bland annat, hörde att utförseln skulle ske i fartyg om minst 10 nylästers dräktighet; *dels* ock att, för den händelse Kongl. Maj:t skulle finna inrättning af frilager i förenämnda städer böra komma till stånd, ej mindre utgående nederlagsafgiften för varor, som till fartygs proviantering från frilagren uttoges, finge eftergifvas, än äfven från de i § 9 mom. 1:o af tulltaxeunderrättelserna samt i omförmälda Kongl.

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 5 Saml. 1 Afd. 12 Häft.

kungörelsen den 7 December 1866 förekommande stadganden om vissa minimiqvantiteter, hvartill utförda varor borde uppgå, för att restitution af tull eller erlagd bränvinstillverkningsafgift därför skulle kunna erhållas, undantag finge beviljas för de fall, då varorna till proviantering af fartyg i Öresund utfördes under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet.

Härmed öfverensstämmande föreskrifter intogos sedermera så väl i underrättelserna till den år 1874 utfärdade tulltaxa som i Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge; hvarjemte nådig förordning angående frilager för proviantering af fartyg i Öresund sist nämnde dag blef i enlighet med Generaltullstyrelsens ofvan berörda förslag utfärdad.

För tillgodonjutande af de sålunda för vissa fall medgifna förmåner, dels af frihet från erläggande af utgående nederlagsafgift och dels af rätt att vid utförsel af de i § 9 af tulltaxeunderrättelserna uppräknade varor erhålla tullrestitution och vid utförsel af bränvin återbekomma erlagd tillverkningsafgift, utan iakttagande af eljest gällande stadganden om viss minimiqvantitet å den utförda varan och om utförselns bestyrkande genom intyg från lossningsorten, erfordrades alltså såsom allmänt villkor, att det fartyg, hvori utförseln skedde, skulle hafva en drägtighet af minst 10 nyläster.

Emellertid hade Kongl. Maj:t genom nådig förordning den 15 Maj 1874 påbjudit införande af ett nytt mätningssätt för handelsfartyg, enligt hvilket fartygs drägtighet skulle uttryckas i *ton*. Denna förordning skulle träda i kraft den 1 April 1875; men svenska fartyg, som före denna tid blifvit efter äldre mätningssätt uppmätta och hvilkas mätbref egde full giltighet enligt de i afseende å sådana mätbref dittills gällande bestämmelser,ingo dock begagna dessa mätbref till den 1 April 1877.

Då nu den förra mätningseenheten, nyläst, och den nya, *ton*, af hvilka den först nämnda betecknade en viss vikt och den senare en viss rymd, icke kunde omedelbart med hvarandra jämföras, befans i anledning af omförmälda förändring i mätningssättet nödigt att beträffande sådana i gällande författningar förekommande bestämmelser om fartygsafgifter eller annat, dervid hänsyn skulle tagas till fartygens lästetal, särskilda föreskrifter meddelades derom, huru dessa bestämmelser borde tillämpas på fartyg, som blifvit i *ton* uppmätta.

I följd häraf blef ock vid 1875 års riksmöte, i anledning af en till Riksdagen aflåten nådig proposition, beslutadt, bland annat, *dels* att så

väl den vid 1874 års riksdag medgifna befrielse från utgående nederlagsafgift för varor, hvilka till proviantering af fartyg från frilager uttoges, som ock de i § 9 mom. 1 af tulltaxeunderrättelserna och i mom. 7 af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 på grund af dylikt medgifvande intagna stadganden derom, att det i allmänhet för erhållande af tullrestitution eller återbekommande af erlagd bränvinstillverkningsafgift föreskrifna vilkor af viss minimi-quantitet å den utförda varan icke egde tillämplighet, då varan för proviantering af fartyg i Öresund utförts under enåhanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, finge förblifva gällande äfven fastän i Kongl. frilagersförordningen den 18 September 1874 infördes ett tillägg af den syftning, att hvad der stadgades rörande fartyg om 10 nyläster och deröfver äfven skulle tillämpas å fartyg, som efter nya mätningssättet uppmäts till 33,33 ton eller deröfver; och *dels* att den i § 9 mom. 3 af tulltaxeunderrättelserna i fråga om restitution af tull och i mom. 5 b. af Kongl. kungörelsen den 18 September 1874 i fråga om restitution af bränvinstillverkningsafgift för vissa fall, då utförseln skett i fartyg, icke understigande 10 nylästers dräktighet, medgifna befrielse från skyldigheten att förete bevis från lossningsorten finge ega tillämpning äfven då i de nämnda fallen utförseln skett i fartyg, som, uppmätta efter nya mätningssättet, icke understige 33,33 ton.

I öfverensstämmelse med detta Riksdagens beslut blef genom tre särskilda författningar af den 26 Februari 1875 förändrad lydelse gifven åt § 9 3:o uti underrättelserna till dåvarande tulltaxa äfvensom åt punkten 5:o b i nådiga kungörelsen angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge den 18 September 1874 samt åt § 1 i Kongl. förordningen angående frilager för proviantering af fartyg i Öresund.

I sammanhang med fråga om ändring af § 4 i nu gällande tulltaxeunderrättelser, och enär efter den 1 April innevarande år mätbref i nyläster icke vidare egde giltighet, föreslog Kongl. Maj:t i nådig proposition den 2 sistlidne Mars Riksdagen, att den i § 9 3:o af tulltaxeunderrättelserna förekommande föreskrift angående utförsel i fartyg »af tio nylästers dräktighet» måtte borttagas samt bestämmelsen »33,33 tons» dräktighet, hvilken tillkommit endast med afseende på dess motsvarighet mot nyss nämnda lästetal, utbytas mot det lämpligare talet »30 tons» dräktighet; och har Riksdagen bifallit hvad Kongl. Maj:t sålunda föreslagit; hvarefter genom nådig kungörelse den 23 nästlidne Mars § 9 3:o af tulltaxeunderrättelserna erhållit i detta hänseende förändrad lydelse.

Då enahanda förändring syntes Utskottet böra vidtagas i afseende å motsvarande föreskrifter i författningen angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge samt i frilagersförfattningen, tillåter sig Utskottet i sådant afseende hemställa:

1:o) att *ej mindre* den befrielse från utgående nederlagsafgift, Riksdagen medgifvit för varor, hvilka till proviantering af fartyg från frilager uttagas, *än äfven* de i § 9 1:o af tulltaxeunderrättelserna och i punkten 7:o af Kongl. kungörelsen, angående restitution af bränvinstillverkningsafgift vid utförsel af bränvin till utrikes ort och till Norge, den 18 September 1874 intagna stadganden derom, att det i allmänhet för erhållande af tullrestitution eller återbekommande af erlagd bränvinstillverkningsafgift föreskrifna vilkor af viss minimiqvantitet å den utförda varan icke eger tillämplighet, när varan för proviantering af fartyg i Öresund utförts under enahanda förhållanden med dem, då utländska på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet, må förblifva gällande äfven om i frilagersförfattningen den 18 September 1874 § 1, sådan den lyder enligt Kongl. förordningen den 26 Februari 1875, vidtages den förändring, att hvad der förekommer om drägtighet af »10 nyläster» eller »33,33 ton» utbytes mot »30 ton»;

2:o) att den i punkten 5:o b af mera nämnda Kongl. kungörelsen den 18 September 1874, angående restitution af bränvinstillverkningsafgift, sådant detta lagrum lyder enligt Kongl. kungörelsen den 26 Februari 1875, intagna föreskrift rörande utförsel i fartyg, hvars drägtighet utgör »10 nyläster» eller »33,33 ton», må utbytas mot bestämmelsen »30 ton».

Stockholm den 8 Maj 1877.

På Utskottets vägnar:

A. H. FOCK.